

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 8 maja 2025 r.

Pozycja 126

POSTANOWIENIE

z dnia 12 grudnia 2024 r.

Sygn. akt Ts 34/22

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Krystyna Pawłowicz,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej R.S. w sprawie zgodności:

art. 110a § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2021 r. poz. 53) w zakresie, w jakim „pozostawia dyrektorowi zakładu karnego niczym nieograniczoną swobodę w podejmowaniu decyzji, co do zezwolenia skazanemu na posiadanie w celi sprzętu audiowizualnego czy komputerowego”, z art. 64 w związku z art. 21 ust. 1 oraz w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 15 lutego 2022 r. (data nadania) R.S. (dalej: skarżący), reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu, wystąpił z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia na tle następującego stanu faktycznego.

Dyrektor Zakładu Karnego w C. decyzją z 14 czerwca 2021 r. odmówił skarżącemu korzystania w celi mieszkalnej z konsoli do gier. Na decyzję tę skarżący złożył skargę.

Postanowieniem z 24 sierpnia 2021 r. Sąd Okręgowy w B. IV Wydział Penitencjarny i Nadzoru nad Wykonywaniem Orzeczeń Karnych (sygn. akt [...]) utrzymał zaskarżoną decyzję w mocy. W uzasadnieniu orzeczenia sąd wskazał, że decyzja dyrektora zakładu karnego była słuszna, gdyż możliwość korzystania przez osadzonych z wszelkiego rodzaju konsol do gier w celach mieszkalnych opiera się na fakultatywnej decyzji dyrektora jednostki penitencjarnej zgodnie z art. 110a § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2021 r. poz. 53; dalej: k.k.w.), zaś decyzja odmowna podyktowana była koniecznością zachowania szczególnych zasad porządku i bezpieczeństwa w jednostce, w tym ograniczenia potencjalnych źródeł zakażenia wirusem COVID-19.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 1 kwietnia 2022 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 8 kwietnia 2022 r.) wezwał skarżącego do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej przez: 1) udokumentowanie daty złożenia przez skarżącego wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu do wniesienia skargi konstytucyjnej, 2) doręczenie odpisu lub kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem: wniosku skarżącego z 2 listopada 2021 r. o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, potwierdzenia odbioru postanowienia Sądu Okręgowego w B. z 24 sierpnia 2021 r. (sygn. akt [...]), decyzji Dyrektora Zakładu Karnego w C. z 14 czerwca 2021 r. oraz orzeczenia Sądu Rejonowego w R. o ustanowieniu dla skarżącego pełnomocnika z urzędu do sporządzenia skargi konstytucyjnej.

Skarżący odniósł się do zarządzenia w piśmie z 15 kwietnia 2022 r. (data nadania).

Zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 20 lutego 2023 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 27 lutego 2023 r.) skarżący został wezwany do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej przez: 1) doręczenie pełnomocnictwa substytucyjnego do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz reprezentowania skarżącego w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym, wskazującego sprawę, w związku z którą złożono skargę konstytucyjną; 2) wskazanie, które konstytucyjne wolności i prawa skarżącego, wyrażone w art. 64 ust. 1 i 2 w związku z art. 21 ust. 1 i art. 31 ust. 3 Konstytucji, zostały naruszone przez zaskarżony przepis i w jaki sposób; 3) uzasadnienie zarzutu niezgodności zaskarżonego przepisu z konstytucyjnymi prawami lub wolnościami skarżącego, wynikającymi z art. 61 ust. 1 i 3 w związku z art. 21 ust. 1 i art. 31 ust. 3 Konstytucji, o których mowa w punkcie 2 niniejszego zarządzenia; 4) podanie, czy od wskazanego w skardze konstytucyjnej ostatecznego orzeczenia został wniesiony nadzwyczajny środek zaskarżenia.

Skarżący ustosunkował się do wezwania w piśmie z 6 marca 2023 r. (data nadania).

W skardze konstytucyjnej skarżący wnosi o uznanie, że niezgodne ze wskazanymi przepisami Konstytucji jest pozostawienie dyrektorowi zakładu karnego swobody w podejmowaniu decyzji co do zezwolenia na posiadanie w celi sprzętu audiowizualnego czy komputerowego. Skarżący w *petitum* skargi wskazał, że kwestionowany przepis narusza jego prawo do „korzystania z własności”. Jego zdaniem dyrektor zakładu karnego na mocy uznaniowej i arbitralnej decyzji decyduje o uprawnieniach skarżącego, w tym o korzystaniu przez niego z konstytucyjnego prawa własności.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym. Trybunał wydaje postanowienie o nadaniu skardze konstytucyjnej dalszego biegu, gdy spełnia ona określone przez prawo wymagania oraz gdy nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p.TK.

2. Jeżeli skarga konstytucyjna nie spełnia wymagań przewidzianych w ustawie, a usunięcie braków jest możliwe, wyznaczony sędzia Trybunału wydaje zarządzenie, w którym wzywa do ich usunięcia w terminie 7 dni od dnia doręczenia zarządzenia (art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK).

W niniejszej sprawie sędzia Trybunału uznał, że wniesiona skarga nie spełnia m.in. wymogu formalnego określonego w art. 53 ust. 1 pkt 3 u.o.t.p.TK, w związku z czym zarządzeniem z 20 lutego 2023 r. wezwał skarżącego do usunięcia braków formalnych. Jednocześnie pouczył go, że w wypadku ich nieusunięcia w wyznaczonym terminie wydane zostanie postanowienie o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

W piśmie z 6 marca 2023 r. skarżący poinformował jedynie, że podtrzymuje dotychczasowe stanowisko zawarte w skardze. Pismo nie zawiera wystarczającego „uzasadnienia zarzutu” w rozumieniu art. 53 ust. 1 pkt 3 u.o.t.p.TK. Skarżący nie wyjaśnił, dlaczego uznaje opisaną ingerencję w prawo własności za nadmierną. Jednocześnie podtrzymał stanowisko, że decyzja dyrektora zakładu karnego nie została sporządzona na podstawie ustawy, a w oparciu o porządek wewnętrzny, który nie zawiera żadnych wytycznych, w jaki sposób rozpoznawać wnioski osadzonych.

Na marginesie Trybunał wskazuje, że przedmiotem postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym w trybie skargi konstytucyjnej nie mogą być akty stosowania prawa, a Trybunał nie pełni funkcji kolejnej instancji odwoławczej. Trybunał Konstytucyjny jest sądem prawa, a nie organem sprawującym nadzór judykacyjny nad sądami.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącemu przysługuje prawo do wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.